

der maa være Fejl eller Mangler ved dem, men jeg er ikke tilbøjelig til at mene, at de Fejl eller de Mangler, der er ved de stillede Ændringsforslag, næppe ere større end de Mangler, der er ved selve det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig tilstrækkelig at være godtgjort, at der er saadanne Mangler ved det foreliggende Lovforslag, at naar det er vedtaget, stadfæstet osv., saa staa der, jeg vil ikke sige en væsentlig Lovgivning tilbage for dette Forholds Vedkommende, men der vil være saa meget at gøre i Retning af at fastsætte Bestemmelser og klargøre, hvad der er Lovforslagets Mening, for Administrationen, at det utvivlsomt vil blive et Værk, der maaske bliver endnu større end selve den Lov, der kommer ud af det Arbejde, der her er foretaget. Naar jeg deltager i at opponere mod dette Lovforslag, er det ikke, fordi jeg er imod det, der her tilsigtes opnaaet i og for sig, men fordi jeg ikke skønner rettere, end at dette dels i væsentlig Grad bliver hindrende for at faa gjort noget mere paa andre Omraader senere, dels er uretfærdigt i den Maade, hvorpaa Byrderne fordeles. Det sidste har jeg allerede nævnt ved Sagens forrige Behandling. Jeg ser ikke rettere, end at selv om det ikke for den store Industri og de store Virksomheders Vedkommende kan siges at være en særlig Grad urimelige eller store Byrder, vil det for mange smaa Virksomheder, der er Tale om at paalægge Forpligtelsen til at sørge for deres Arbejdere under kommende Ulykkestilfælde, være en Byrde, der let kan blive meget generende for dem. Men saa kommer den Ting til, hvorledes vi saa kunne komme fremad, naar vi skulle drage det store Tal af Arbejdere, som ikke hjælpes gennem det Forslag, der her foreligger, ind under en ny Lovgivning. Her skal jeg for det første sige til det ærede Medlem for Ringkøbing, at jeg gerne kan indrømme, at de Ændringsforslag, som ere stillede, ikke tage alle med, og det vil være vanskeligt at finde alle, men det kunde dog være muligt, at der kunde findes Bestemmelser af en saadan Karakter, at man nok kunde faa alle Arbejdere med. Men har man først fastslaaet den Fremgangsmaade, som der her følges, og man saa skal gaa

over til f. Eks. at forsørge tilskadekomne Landarbejdere, ser jeg ikke, at der er nogen anden Vej, ad hvilken man kan komme frem, end at man kommer til at benytte Alderdomsforsørgelseslovens Regler. Men har man nu slaaet den her valgte Fremgangsmaade fast i det foreliggende Lovforslag, og vi saa senere for Landarbejdernes Vedkommende — jeg nævner det eksempelvis — skulle komme til at benytte Alderdomsforsørgelseslovens Regler, forekommer det mig, at Uretfærdigheden let kan blive endnu større, end den bliver ved selve Lovforslaget. Thi de enkelte, der drive Virksomheder i de enkelte Købstæder, i Landkommuner o. s. v., og hvem der er paalagt Byrder ved denne Lov, ville jo saa komme til at betale nok en Gang gennem Kommuneafgiften til den Kommune, hvor de nu en Gang drive deres Virksomhed, og desuden en tredje Gang, kan jeg sige, gennem de almindelige Bidrag, som de ogsaa yde til Statens Fornødenheder. Jeg ser derfor ikke, at man senere vil kunne komme ind paa nogen anden Vej med Hensyn til Ulykkesforsikring end den, der her er fulgt, uden at man derved kommer til at paalægge dobbelte Byrder, og det bliver efter min Mening saa meget vanskeligere at gaa en anden Vej, naar man nu har kastet det hele ud til Gribsgods for private Forsikringselskaber i ubegrænset Antal, som der nu er Udsigt til efter den Maade, hvorpaa Sagen er ordnet i det her foreliggende Lovforslag. Det er den sidste Betragtning, som har ført mig til at gaa med til at stille Forslag om en af Staten oprettet Forsikringsanstalt, idet denne Maade at ordne Tingen paa gør det lettere i Fremtiden at slaa ind paa andre Veje, hvis det maatte vise sig nødvendigt. Jeg tror, at disse Betæneligheder kunne være tilstrækkelig gyldige til at motivere, at vi hellere havde set, at man havde gaaet andre Veje ved Ordningen af denne Sag; og jeg har saa meget des mere denne Betragtning, som jeg tror, at efter at der nu er forhandlet om dette ret omfattende Spørgsmaal gennem saa mange Aar, have Begreberne efterhaanden klaret sig mere og mere, og Forstaaelsen af, hvad der her bør gøres, er bleven mere og mere omfattende, saa at vi netop i dette Øjeblik efter min Opfattelse